

عنوان مقاله:

رابطه خودکارآمدی و بحران میان سالی با میانجی گری استرس خانوادگی در مردان میان سال شهر رشت

محل انتشار:

دومین کنفرانس روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

هانیه اوجاقی زاده - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، آذربایجان شرقی، ایران

علیرضا الهقلی زاده قزل قیه - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه خزر، محمودآباد، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

میان سالان یا به عبارت دیگر والدین، محور سلامت خانواده هستند و مرگ ومیر، ناتوانی، مشکلات و رفتارهای آن ها، همه ابعاد سلامت خانواده را تحت تاثیر قرار می دهد. از سوی دیگر، این گروه سنی دارای نقش مولد هم از لحاظ اقتصادی و هم از نظر بیولوژیک می باشند و سایر گروه های سنی در خانواده و جامعه به آن وابسته اند؛ بنابراین این پژوهش با هدف بررسی اثر واسطه ای استرس خانوادگی بر رابطه خودکارآمدی و بحران میان سالی بر روی ۱۸۰ نفر از مردان میان سال شهر رشت صورت گرفت. برای جمع آوری اطلاعات علاوه بر پرسشنامه جمعیت شناختی از سه پرسشنامه مقیاس ایرانی چالش های میان سالی روزبهدانی و علی اکبری (۱۳۹۶)، پرسشنامه رویدادها و تغییرات زندگی خانوادگی همیلتون و دیگران (۱۹۹۱) و پرسشنامه خودکارآمدی عمومی شرر و دیگران (۱۹۸۲) استفاده شد. برای تحلیل داده ها از شاخصه ای آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و تحلیل مسیر و آزمون سوبل استفاده شد. داده ها با نرم افزار spss نسخه ۲۵ مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بحران میان سالی با افزایش استرس خانوادگی افزایش و با افزایش سطح خودکارآمدی افراد کاهش پیدا می کند. استرس خانوادگی همچنین یک اثر واسطه ای بر رابطه خودکارآمدی و بحران میان سالی دارد. از آنجایی که استرس در خانواده همه ی اعضا را تحت تاثیر قرار می دهد و می تواند باعث تنش و یا انواع عوارض جسمی یا روانی برای افراد خانواده شود، دریافت حمایت اجتماعی و کمک های روان شناختی برای کاهش و یا تعدیل اثر استرس پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

استرس خانوادگی، بحران میان سالی، خودکارآمدی، مردان میان سال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1680289>

